

Ceturtdiena, 2019. gada 28. novembris

P9_TA(2019)0080

ES pievienošanās Stambulas konvencijai un citi pasākumi ar dzimumu saistītas vardarbības apkarošanai

Eiropas Parlamenta 2019. gada 28. novembra rezolūcija par ES pievienošanos Stambulas konvencijai un citiem pasākumiem ar dzimumu saistītas vardarbības apkarošanai (2019/2855(RSP))

(2021/C 232/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību (LES), Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) un Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu, kas tika atvērta parakstīšanai 2011. gada 11. maijā Stambulā (šeit un turpmāk "Stambulas konvencija"),
- ņemot vērā Pekinas deklarāciju un Rīcības platformu, kas tika pieņemta Ceturtajā pasaules konferencē par sieviešu tiesībām 1995. gada 15. septembrī, kā arī noslēguma dokumentus, kas pēc tam tika pieņemti ANO īpašajās sesijās "Pekina + 5" 2005. gadā, "Pekina + 15" 2010. gadā un "Pekina + 20" 2015. gadā,
- ņemot vērā noteikumus, kas paredzēti ANO tiesību instrumentos cilvēktiesību jomā, jo īpaši attiecībā uz sieviešu tiesībām;
- ņemot vērā 2016. gada 4. marta priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2016)0109),
- ņemot vērā Padomes 2017. gada 11. maija Lēmumu (ES) 2017/865 par to, lai Eiropas Savienības vārdā parakstītu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2017. gada 11. maija Lēmumu (ES) 2017/866 par to, lai Eiropas Savienības vārdā parakstītu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu attiecībā uz patvērumu un neizraidīšanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā 1969. gada 23. maija Vīnes Konvenciju par starptautisko līgumu tiesībām, un jo īpaši tās 26. un 27. pantu,
- ņemot vērā attiecīgo Eiropas Cilvēktiesību tiesas (ECT) judikatūru,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīvu 2012/29/ES, ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus un aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/220/TI ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīvu 2011/99/ES par Eiropas aizsardzības rīkojumu ⁽⁴⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 12. jūnija Regulu (ES) Nr. 606/2013 par aizsardzības pasākumu savstarpēju atzīšanu civillietās ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OV L 131, 20.5.2017., 11. lpp.

⁽²⁾ OV L 131, 20.5.2017., 13. lpp.

⁽³⁾ OV L 315, 14.11.2012., 57. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 338, 21.12.2011., 2. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 181, 29.6.2013., 4. lpp.

Ceturtdiena, 2019. gada 28. novembris

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Direktīvu 2011/36/ES par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/629/TI⁽⁶⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīvu 2011/93/ES par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2004/68/TI⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvu 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos⁽⁸⁾, un Padomes 2004. gada 13. decembra Direktīvu 2004/113/EK, ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu⁽⁹⁾, kuros sniegta jēdzienu “uzmāksšanās” un “seksuālā uzmaššanās” definīcija un pausts nosodījums šīm parādībām,
- ņemot vērā 2019. gada 4. aprīļa rezolūciju par lūgumu Tiesai sniegt atzinumu par ES pievienošanas Konvencijai par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā 2018. gada 11. septembra rezolūciju par pasākumiem, ar kuriem Eiropas Savienībā novērst un apkarot personas aizskaršanu un seksuālu uzmašanos darbavietā, sabiedriskās vietās un politiskajā dzīvē⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 26. oktobra rezolūciju par seksuālās uzmaššanās un izmantošanas apkarošanu Eiropas Savienībā⁽¹²⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 12. septembra rezolūciju par priekšlikumu Padomes lēmumam par ES pievienošanas Eiropas Padomes Konvencijai par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu (COM(2016)0109 – 2016/0062(NLE))⁽¹³⁾
- ņemot vērā 2015. gada 9. jūnija rezolūciju par ES stratēģiju sieviešu un vīriešu līdztiesībai laikposmam pēc 2015. gada⁽¹⁴⁾,
- ņemot vērā ES 2008. gada 8. decembra pamatnostādnes saistībā ar vardarbību pret sievietēm un meitenēm un jebkādas pret viņām vērstas diskriminācijas apkarošanu,
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2015. gada 3. decembra darba dokumentu “Stratēģiskā iesaistīšanās dzimumu līdztiesības veicināšanā 2016.–2019. gadā” (SWD(2015)0278),
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras (FRA) 2014. gada marta ziņojumu “Vardarbība pret sievietēm — ES mēroga apsekojums”,
- ņemot vērā Venēcijas komisijas 2019. gada 14. oktobra atzinumu par Armēniju attiecībā uz Eiropas Padomes Konvencijas par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu ratifikācijas konstitucionālajām sekām,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 28. novembra Pamatlēmumu 2008/913/TI par krimināltiesību izmantošanu cīņā pret noteiktiem rasisma un ksenofobijas veidiem un izpausmēm⁽¹⁵⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. punktu,

⁽⁶⁾ OV L 101, 15.4.2011., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 335, 17.12.2011., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 373, 21.12.2004., 37. lpp.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0357.

⁽¹¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0331.

⁽¹²⁾ OV C 346, 27.9.2018., 192. lpp.

⁽¹³⁾ OV C 337, 20.9.2018., 167. lpp.

⁽¹⁴⁾ OV C 407, 4.11.2016., 2. lpp.

⁽¹⁵⁾ OV L 328, 6.12.2008., 55. lpp.

Ceturtdiena, 2019. gada 28. novembris

- A. tā kā dzimumu līdztiesība ir viena no ES pamatvērtībām; tā kā tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi un nediskriminēšanu ir pamattiesības, kas nostiprinātas Līgumos un Pamattiesību hartā, un tās būtu pilnībā jāievēro;
- B. tā kā Eiropas Dzimumu līdztiesības institūta (*EIGE*) dzimumu līdztiesības indekss liecina, ka neviena ES dalībvalsts vēl nav pilnībā sasniegusi sieviešu un vīriešu līdztiesību; tā kā ar dzimumu saistītas vardarbības izskaušana ir priekšnoteikums minētā mērķa sasniegšanai;
- C. tā kā ar dzimumu saistītas vardarbības apkarošana ir viena no prioritātēm saistībā ar ES stratēģisko iesaisti dzimumu līdztiesības jomā 2016.–2019. gadam;
- D. tā kā Stambulas konvencijā noteikts, ka ar jēdzienu “vardarbība pret sievietēm” tiek saprasts cilvēktiesību pārkāpums un viens no sieviešu diskriminācijas veidiem, un ar to apzīmē visus ar dzimumu saistītas vardarbības aktus, kas sievietēm rada vai var radīt fizisku, seksuālu, psiholoģisku vai ekonomisku kaitējumu vai ciešanas, kā arī šādu vardarbības aktu draudus, piespiešanu vai patvaļīgu brīvības atņemšanu neatkarīgi no tā, vai šāda vardarbība notiek sabiedriskajā vai privātajā dzīvē;
- E. tā kā jēdzienu “femicīds” Belenas konvencijas uzraudzības mehānisms (*MESECVI*) definēja kā sievietes vardarbīgu nāvi, kas saistīta ar dzimumu, neatkarīgi no tā, vai nāve iestājusies ģimenē, kopdzīvē ar partneri vai jebkādās citās cilvēku savstarpējās attiecībās kopienā, kādas personas rīcības rezultātā, vai arī to ar aktīvu darbību vai bezdarbību ir izraisījusi vai pieļāvusi valsts vai tās pārstāvji”⁽¹⁶⁾;
- F. tā kā Stambulas konvencija paredz, ka visus tās noteikumus, jo īpaši pasākumus no vardarbības cietušo tiesību aizsardzībai, īsteno “bez jebkādas diskriminācijas dzimuma, dzimtes, rases, ādas krāsas, valodas, reliģiskās pārliecības, politisko vai citu uzskatu, nacionālās piederības, sociālās izcelsmes, piederības mazākumtautībai, īpašuma, izcelšanās, dzimumorientācijas, dzimuma identitātes, vecuma, veselības stāvokļa, invaliditātes, ģimenes stāvokļa, migranta vai bēgļa statusa vai cita statusa dēļ”;
- G. tā kā fiziska un psiholoģiska vardarbība pret sievietēm un ar dzimumu saistīta vardarbība ir izplatīta un skar visu sabiedrības slāņu sievietes neatkarīgi no viņu vecuma, izglītības un ienākumu līmeņa, sociālā stāvokļa vai izcelsmes vai mītnes valsts;
- H. tā kā ar dzimumu saistīta vardarbība ir gan strukturālas nevienlīdzības cēlonis, gan tās sekas, ar ko sievietes saskaras daudzos dzīves aspektos — darbā, saistībā ar veselību un finansējuma pieejamību, varu un zināšanām, kā arī personiskā laika pārvaldību; tā kā, lai apkarotu ar dzimumu saistītu vardarbību, ir jāizprot tās iemesli un veicinošie faktori;
- I. tā kā ir svarīgi atzīt strukturālu jeb institucionālu vardarbību, ko var definēt kā sieviešu subordināciju ekonomiskajā, sociālajā un politiskajā dzīvē, mēģinot izskaidrot vardarbības pret sievietēm izplatību mūsu sabiedrībā;
- J. tā kā sievietes visā ES nav vienādā mērā aizsargātas no vardarbības, kas saistīta ar dzimumu, dalībvalstu atšķirīgo politisko ieviržu un tiesību aktu dēļ;
- K. tā kā tiesu sistēmas bieži nenodrošina pietiekamu atbalstu sievietēm; tā kā daudzkārt cietušajai personai no tiesībaizsardzības iestāžu darbiniekiem nākas uzklaut pazemojošas piezīmes vai arī šī persona ir atkarīga no pāridarītāja, un tādēļ šīm personām ir lielākas bailes ziņot par vardarbību;
- L. tā kā šī desmitgade piedzīvo redzamu un organizētu globāla un Eiropas mēroga uzbrukumu dzimumu līdztiesībai un sieviešu tiesībām, tostarp seksuālajai un reproduktīvajai veselībai un ar to saistītajām tiesībām (*SRHR*);

⁽¹⁶⁾ <https://www.oas.org/es/mesecvi/docs/DeclaracionFemicidio-EN.pdf>

Ceturtdiena, 2019. gada 28. novembris

- M. tā kā 2014. gada FRA aptaujas dati liecina, ka viena trešdaļa visu sieviešu Eiropā kopš 15 gadu vecuma vismaz vienu reizi ir piedzīvojušas fizisku vai seksuālu vardarbību, 55 % sieviešu ir saskārušās ar vienu vai vairākiem seksuālas uzņēmības veidiem, 11 % ir cietušas no kibernetikas, viena no divdesmit (5 %) — ir izvarota un vairāk nekā viena desmitdaļa sieviešu ir piedzīvojušas seksuālu vardarbību ar spēka izmantošanu; tā kā daudzās dalībvalstīs vairāk nekā pusi no noslepkavotajām sievietēm nogalināja tuvākais partneris, radnieks vai ģimenes loceklis; tā kā tikai 14 % gadījumu upuri ziņoja policijai par visnopietnākajiem vardarbības ģimenē gadījumiem un tikai 13 % gadījumu — par visnopietnākajiem vardarbības gadījumiem, kas nav notikuši ģimenē, kas liecina par nepietiekamu ziņošanu daudzos gadījumos; tā kā #metoo kustība pēdējos gados ir iedrošinājusi sievietes un meitenes ziņot par ļaunprātīgas izmantošanas, vardarbības un uzņēmības gadījumiem;
- N. tā kā ES joprojām pastāv mūsdienu verdzības un cilvēktirdzniecības formas, kas galvenokārt skar sievietes; tā kā 71 % no visiem cilvēku tirdzniecības upuriem visā pasaulē ir sievietes un meitenes, un trīs no četrām šādām sievietēm un meitenēm tiek seksuāli izmantotas⁽¹⁷⁾;
- O. tā kā kibervardarbībai un vajāšanai bieži ir fiziskas sekas, un tā rada nopietnu šādas vardarbības izraisīšanas risku, rosinot tiešaistes lietotājus imitēt vardarbību un uzņēmības, par ko viņi ir lasījuši, un turklāt veikt šādas darbības;
- P. tā kā dažas sieviešu un meiteņu grupas, piemēram, migrantes, sievietes bēgļes un patvēruma meklētājas, sievietes un meitenes ar invaliditāti, LGBTI un romu sievietes, saskaras ar diskrimināciju daudzējādus un savstarpēji saistītos veidos un tāpēc ir vēl vairāk pakļautas ar dzimumu saistītas vardarbības riskam, un viņām nav iespējas vērsties tiesā un pie palīdzības un aizsardzības dienestiem un īstenot savas pamattiesības;
- Q. tā kā sievietēm, kuras cietušas no vardarbības, kas saistīta ar dzimumu, un viņu bērniem bieži vien ir vajadzīgs īpašs atbalsts un aizsardzība, jo ar šādu vardarbību ir saistīts ļoti liels risks cietušajiem atkārtoti kļūt par vardarbības upuriem, ciest no iebiedēšanas vai attriebības, kas saistīta ar šādu vardarbību;
- R. tā kā ar dzimumu saistīta vardarbība apdraud cilvēktiesības, sociālo stabilitāti un drošību, sabiedrības veselību, sieviešu izglītības un nodarbinātības iespējas, kā arī bērnu un kopienu labklājību un attīstības iespējas;
- S. tā kā fiziska, seksuāla vai psiholoģiska vardarbība un ļaunprātīga izmantošana smagi ietekmē cietušās personas un var radīt ilgstošu fizisku, seksuālu, emocionālu vai psiholoģisku kaitējumu vai ekonomiskus un finansiālus zaudējumus;
- T. tā kā joprojām vērojami gadījumi, kad pret sievietēm vērstu noziegumu izdarītāji paliek nesodīti, un tie ir jāizskauž, nodrošinot to, ka vainīgie tiek saukti pie atbildības un ka sievietes un meitenes, kas pārcietušas vardarbību, saņem pienācīgu tiesu sistēmas atbalstu un atzišanu; tā kā ir būtiski nodrošināt mācību kursus pakalpojumu sniedzējiem, kas risina problēmas saistībā ar vardarbību pret sievietēm, piemēram, tiesībsardzības iestāžu darbiniekiem, tiesnešiem vai politikas veidotājiem;
- U. tā kā ES sadarbībā ar dalībvalstīm ir jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai veicinātu un aizsargātu visu sieviešu un meiteņu tiesības uz dzīvi bez vardarbības gan sabiedriskajā, gan privātajā jomā;
- V. tā kā, lai gan kopš Stambulas konvencijas apstiprināšanas ir pagājuši astoņi gadi, to joprojām nav ratificējušas visas dalībvalstis un ES,

1. nosoda visu veidu ar dzimumu saistītu vardarbību un pauž nožēlu par to, ka sievietes un meitenes joprojām ir pakļautas psiholoģiskai, fiziskai, seksuālai un ekonomiskai vardarbībai, tostarp vardarbībai ģimenē, seksuālas uzņēmības gadījumiem, kibervardarbībai, vajāšanai, izvarošanai, agrīnām un piespiedu laulībām, sieviešu dzimumorgānu kropļošanai (FGM), noziegumiem, kas izdarīti, aizstāvot tā saukto "godu", piespiedu abortiem, piespiedu sterilizācijai, seksuālas izmantošanas gadījumiem un cilvēku tirdzniecībai, kā arī citiem vardarbības veidiem, kas ir nopietns viņu cilvēktiesību un cilvēka cieņas pārkāpums; pauž dziļas bažas par Eiropā vērojamo feminicīdu, kas ir visekstremākais vardarbības pret sievietēm veids;

⁽¹⁷⁾ <https://www.un.org/en/events/endviolenceday/>

Ceturtdiena, 2019. gada 28. novembris

2. aicina Padomi steidzami pabeigt Stambulas konvencijas ratifikāciju ES, pamatojoties uz plašu pievienošanos bez jebkādiem ierobežojumiem, un atbalstīt to, lai visas dalībvalstis to ratificētu; aicina Padomi un Komisiju nodrošināt minētās konvencijas pilnīgu integrāciju ES leģislatīvajā un politikas satvarā; atgādina, ka ES pievienošanās Stambulas konvencijai neatbrīvo dalībvalstis no Konvencijas ratifikācijas valsts līmenī; aicina dalībvalstis paātrināt sarunas par Stambulas konvencijas ratifikāciju un īstenošanu un aicina jo īpaši Apvienoto Karalisti, Bulgāriju, Čehiju, Latviju, Lietuvu, Slovēniju un Ungāriju, kas ir parakstījušas, bet nav ratificējušas šo konvenciju, to nekavējoties izdarīt;
3. stingri nosoda dažu dalībvalstu mēģinājumus atcelt pasākumus, kas jau veikti, īstenojot Stambulas konvenciju un apkarojot vardarbību pret sievietēm;
4. aicina dalībvalstis nodrošināt pienācīgu Konvencijas īstenošanu un izpildi un piešķirt pietiekamus finanšu līdzekļus un cilvēkresursus, lai novērstu un apkarotu vardarbību pret sievietēm un ar dzimumu saistītu vardarbību un aizsargātu upurus; mudina dalībvalstis ņemt vērā Eiropas Padomes Ekspertu grupas vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanai (GREVIO) ieteikumus un uzlabot savus tiesību aktus, lai tie vairāk atbilstu Stambulas konvencijas noteikumiem;
5. uzsver, ka Stambulas konvencija joprojām ir starptautiskais standarts un galvenais instruments, lai izskaustu ar dzimumu saistītas vardarbības uzliesmojumu, īstenojot vienotu, visaptverošu un saskaņotu pieeju un piešķirot prioritāti cietušās personas tiesībām, no dažādām perspektīvām risinot jautājumu par vardarbību pret sievietēm un meitenēm un ar dzimumu saistītu vardarbību, tostarp vardarbību ģimenē, nodrošinot tādu pasākumus kā vardarbības novēršana, cīņa pret diskrimināciju, krimināltiesiski pasākumi nesodāmības novēršanai, cietušo aizsardzība un atbalsts viņiem, bērnu aizsardzība, sieviešu patvēruma meklētāju un bēgļu aizsardzība, un ieviešot riska novērtēšanas procedūras un riska aplēses, labāku datu vākšanu, kā arī izpratnes veicināšanas kampaņas vai programmas, tostarp sadarbībā ar valstu cilvēktiesību un līdztiesības struktūrām, pilsonisko sabiedrību un NVO;
6. nosoda uzbrukumus un kampaņas, kas vērstas pret Stambulas konvenciju, pamatojoties uz tās tīšu nepareizu interpretāciju un tās satura nepatiesu atspoguļojumu sabiedrībai;
7. stingri uzsver, ka seksuālās un reproduktīvās veselības un ar to saistīto tiesību pakalpojumu liegšana ir pret sievietēm un meitenēm vērstas vardarbības veids, un uzsver, ka ECT ir vairākkārt lēmusi, ka ierobežojošie tiesību akti par abortiem un to neīstenošana pārkāpj sieviešu cilvēktiesības;
8. uzsver, ka izpratnes veicināšanas kampaņas, lai apkarotu dzimumu stereotipus un patriarhālu vardarbību un veicinātu pilnīgu neiecietību pret uzmākšanos un vardarbību, kas saistīta ar dzimumu, ir minētā cilvēktiesību pārkāpuma apkarošanas pamatinstrumenti; uzskata, ka svarīgs līdzeklis, kā novērst visu veidu vardarbību, sevišķi ar dzimumu saistītu vardarbību un jo īpaši pusaudžu vecumā, ir vispusīgas, uz diskriminācijas apkarošanu balstītas izglītības stratēģijas;
9. uzsver — lai pasākumi, kuru mērķis ir apkarot ar dzimumu saistītu vardarbību, būtu efektīvāki, tiem papildus būtu jāveic pasākumi, kuru mērķis ir veicināt pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu no vardarbības cietušām sievietēm un viņu ekonomisko neatkarību;
10. prasa Komisijai un dalībvalstīm nodrošināt visiem speciālistiem, kas strādā ar personām, kas cietušas no jebkāda veida ar dzimumu saistītas vardarbības, atbilstošu, dzimumu līdztiesības aspektu akcentējošu apmācību, procedūras un pamatnostādnes, lai izvairītos no diskriminācijas, traumēšanas vai atkārtotas viktimizācija tiesas procesu, ārstniecības procedūru un lietu izskatīšanas policijā laikā; prasa veikt šādus uzlabojumus, lai veicinātu to, ka par šādiem noziegumiem ziņo biežāk;
11. atkārtoti pauž nostāju par atbalstu īpaši rezervei 193,6 miljonu EUR apmērā darbībām, ar kurām novērš un apkarot visu veidu ar dzimumu saistītu vardarbību un veicina Stambulas konvencijas pilnīgu īstenošanu programmā "Tiesības un vērtības", un uzsver, ka ir svarīgi piešķirt pietiekamu finansējumu arī dalībvalstu līmenī;
12. atkārtoti aicina Komisiju pēc ietekmes novērtēšanas pārskatīt spēkā esošo ES pamatlēmumu par krimināltiesību izmantošanu cīņā pret noteiktiem rasisma un ksenofobijas veidiem un izpausmēm, lai tajā iekļautu naida kurināšanu dzimuma, seksuālās orientācijas, dzimniskās identitātes un dzimuma pazīmju dēļ;

Ceturtdiena, 2019. gada 28. novembris

13. aicina dalībvalstis nodrošināt attiecīgo spēkā esošo tiesību aktu pilnīgu īstenošanu un izpildi;
14. aicina Komisiju un dalībvalstis saskaņā ar Konvencijā paredzētajiem pienākumiem, kas attiecas uz datu vākšanu un pētniecību, sadarbībā ar *Eurostat*, *EIGE* un *FRA* uzlabot tādu kvalitatīvu sadalītu datu pieejamību un salīdzināmību, kuri attiecas uz vardarbību, kas saistīta ar dzimumu; atkārtoti aicina Komisiju izveidot Eiropas novērošanas centru ar dzimumu saistītas vardarbības uzraudzībai (līdzīgu pašreizējam *EIGE* Novērošanas centram vardarbības pret sievietēm novēršanai), kas nodrošinātu precīzus un salīdzināmus datus;
15. uzsver, ka ir svarīgi izveidot oficiālas procedūras, lai ziņotu par seksuālu uzmākšanos darbavietā, un īpašas apmācības un izpratnes veicināšanas kampaņas kā vienu no iespējam īstenot principu par cieņu darbā un to, lai pilnīgas neiecietības pieeja tiktu īstenota kā norma; uzskata, ka šajā sakarībā Eiropas iestādēm būtu jāklūst par piemēru;
16. aicina Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju, Prezidiju un Parlamenta administrāciju turpināt darbu, lai nodrošinātu, ka Eiropas Parlaments ir darba telpa, kurā nav nedz uzmākšanās, nedz seksisma, un īstenot šādus pasākumus saskaņā ar prasībām, kas pieņemtas 2017. gada rezolūcijā par seksuālās uzmākšanās un izmantošanas apkarošanu Eiropas Savienībā: 1) uzdot veikt abu pašreizējo aizskarošas izturēšanās novēršanas komiteju ārēju revīziju Eiropas Parlamentā un publiskot šīs revīzijas rezultātus; 2) pārstrukturēt aizskarošas izturēšanās apkarošanas struktūras, iekļaujot tajās ārējus juridiskos, medicīniskos un terapijas ekspertus, kuriem būtu pilnas balsstiesības; un 3) ieviest visiem EP deputātiem un visu kategoriju darbiniekiem paredzētus obligātus apmācības kursus par respektu un cieņu darbavietā;
17. atzinīgi vērtē ievēlētās Komisijas priekšsēdētājas apņemšanos aktīvāk vērsties pret vardarbību, kas saistīta ar dzimumu, uzlabot atbalstu upuriem, jautājumu par ES pievienošanās Stambulas konvencijai noteikt par Komisijas prioritāti un izmantot Līgumā paredzētās iespējas, lai vardarbību pret sievietēm iekļautu ES atzīto noziegumu katalogā;
18. prasa, lai Komisija nākamajā Eiropas Dzimumu līdztiesības stratēģijā kā vienu no prioritātēm iekļautu ar dzimumu saistītas vardarbības apkarošanu, paredzot minētajā stratēģijā attiecīgus politikas, likumdošanas un nelegislatīvos pasākumus;
19. aicina Komisiju iesniegt tiesību aktu par visu veidu ar dzimumu saistītas vardarbības, tostarp pret sievietēm un meitenēm vērstas vardarbības, novēršanu un apkarošanu; šajā sakarībā apņemas izpētīt visus iespējamus pasākumus, tostarp saistībā ar kibervardarbību, izmantojot LESD 225. pantā paredzētās likumdošanas iniciatīvas tiesības;
20. aicina Komisiju un Padomi aktivizēt LESD 83. panta 1. punktā nostiprināto "pārejas klauzulu", lai ES atzīto noziegumu katalogā iekļautu vardarbību pret sievietēm un meitenēm un citus ar dzimumu saistītas vardarbības veidus;
21. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un Eiropas Padomes Parlamentārajai asamblejai.